

Beste Collega's ,

Woensdag 17 mei 2006 was voor mij de dag des oordeels. De laatste dag in mijn scheepvaartloopbaan. Voor het laatst invloed op de bewegingen van een schip. Hoe romantisch en toch fijn. Om 07.15 uur werd ik samen met mijn vrouw en oudste dochter door de taxi opgehaald. Daarin zat ook een fotografe, die door het Loodswezen was ingehuurd om een verslag van mijn laatste loodsreis te maken. Bestuur, bedankt hiervoor. Rond acht uur ging ik met de tender in een stralende zon naar de slachtbank. Een oude omgebouwde bulkcarrier, gebouwd in 1971. De " Sandpiper " , lengte 166 meter , naar de Vlothaven. Een leuk traject voor mijn laatste reis. Alles oud. Het potdeksel op de brug kwam mij bekend voor. Het typische hout, waarmee alle schepen uit de zestiger en zeventiger jaren waren uitgerust. Ik voelde me ook gelijk 35 jaar terug. Dat past wel bij mij. Al die moderne navigatieapparatuur is niets voor mij. Een boegschroef en hekschroef, die later (toen ik de sluis in ging) niet bleken te werken. Dus toen maar zonder deze hulpmiddelen afgemeerd. Het spaarde wel een sleepboot uit. Daar werd ik verwelkomt door het kantoorpersoneel. (Hoewel: ik miste er eentje!!) Zij kwamen mij een bos bloemen brengen. Nogmaals hartelijk dank hiervoor. Zie de foto's . Ik ben het kanaal afgevaren en ben daarbij geen een schip tegengekomen. Kennelijk stap ik er dus op het juiste moment uit. Er is dus kennelijk geen moer meer te doen in de Amsterdamse haven. (of vergis ik mij ??). In Amsterdam werd ik opgewacht door een spuitende sleepboot en havendienstboot. Het leek wel of ze een wedstrijd hielden in wie het verst kon spuiten!. Aan boord werden wij getrakteerd op een groots buffet van o.a. garnalen, zalm, krab, e.d. Een mooiere afscheidsreis kon ik mij niet wensen. Na afloop van de reis naar huis om ons op te frissen. 's Middags in de sociëteit werd ik bedolven onder de flessen drank. Wiggele had weer op zijn bekende enthousiaste wijze een voortreffelijke speech (inclusief verkleedpartij) in elkaar geknutseld. Nogmaals dank Wiggele. Verder werd mij door mijn oudste dochter een boekje in de handen gedrukt, waaraan een hele reeks loodsen had meegewerkt. Ook deze loodsen wil ik nogmaals hiervoor bedanken. Het gaf een mooi beeld over 23 jaar bij het loodswezen. Ik wil hierbij nogmaals iedereen bedanken voor de fijne tijd, die ik bij het loodswezen heb doorgemaakt. Nu ga ik van het vrije leven genieten. En tot nu toe bevalt mij dat best. Ik zal jullie altijd in de gaten blijven houden en wens iedereen een fijne tijd bij het Loodswezen toe.

Paul Schiller